

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΣΙΜΩΝ ΓΑΡΙΔΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

A. Koukouras*, A. Kallianiotis, K. Papaconstantinou***, D. Vafidis** και M.-S. Kitsos***
***Τμήμα Βιολογίας, Τομέας Ζωολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, 540 06, Θεσσαλονίκη**
****Ινστιτούτο Αλιευτικής Έρευνας Καβάλας (ΙΝΑΛΕ), Νέα Πέραμος, 640 07, Καβάλα**
*****Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών, Αγιος Κοραμάς, 166 04 Ελληνικό, Αθήνα**

ABSTRACT

A. Koukouras, A. Kallianiotis, C. Papaconstantinou, D. Vafidis & M.-S. Kitsos: Distribution and habitats of the commercial shrimps of the Aegean Sea.

The habitat and distribution of 6 Aegean shrimp species are given. 2 of these, have a commercial value. The other 4 species could become commercial, provided that their stocks were located and fished by deep sea trawlers.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Από τα 80 περίπου είδη γαρίδων που είναι γνωστά από το Αιγαίο (KOUKOURAS et al., 1992) μόνο δύο έχουν μεγάλη εμπορική αξία. Πρόκειται για τα είδη *Penaeus kerathurus* και *Parapenaeus longirostris* της οικογένειας Penaeidae. Ο λόγος είναι ότι μόνο αυτά αλιεύονται σε σημαντικές ποσότητες ώστε να διατίθενται στην αγορά. Στις ιχθυογρόφες όμως άλλων μεσογειακών χωρών εμφανίζονται συχνά σε σημαντικές ποσότητες και άλλα είδη γαρίδων που έχουν υψηλή εμπορική αξία. Πρόκειται για τα είδη *Aristaeomorpha foliacea*, *Aristeus antennatus* και *Solenocera membranacea*, επίσης της οικογένειας Panaeidae και το είδος *Plesionika narval* της οικογένειας Pandalidae, που ανήκει όμως στα Caridea. Ο λόγος της μη αλιευσης των βενθικών αυτών ειδών στο Αιγαίο θα πρέπει να αποδοθεί στο ότι το κύριο μέρος των πληθυσμών τους ζεί σε βάθη αρκετά μεγαλύτερα από εκείνα που συνήθως ψαρεύονται οι παραδοσιακές μηχανότροπες. Για την αλιεία των γαρίδων αυτών απαιτούνται ειδικά εξοπλισμένες τρόπες, γνώση των ενδιαιτημάτων τους και για ορισμένες από αυτές γνώση των νυχθημερήσιων μετακινήσεών τους, έτοι ώστε να είναι αποδοτική η αλιευσή τους.

Στόχος της εργασίας αυτής είναι να παρουσιάσει τις συγκεντρωμένες μέχρι τώρα προκαταρκτικές σχετικές πληροφορίες που αφορούν τα είδη αυτά, για να παροτρύνει σε μία έρευνα εκτίμησης των υπαρχόντων αποθεμάτων τους και προσδιορισμού της κατάλληλης μεθόδου αλιευσής τους, ώστε να αποτελέσουν ένα πρόσθιτο αλιευτικό πόρο.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ

Οι πληροφορίες που παρουσιάζονται έχουν συγκεντρωθεί σταδιακά από το 1970 μέχρι σήμερα και προέρχονται σε μακρό ποσοστό από τη σχετική φτωχή βιβλιογραφία και σε μεγάλο από ευκαιριακές ή συστηματικές διεγματοληψίες. Από αυτές, οι δειγματοληψίες με δειγματολήπτες καλύπτουν βάθη μέχρι 1000m, ενώ εκείνες με τρόπες, το πολύ μέχρι 400m. Στους χάρτες διανομής των 6 παραπάνω ειδών, οι θέσεις ανεύρεσης του κάθε είδους σημειώνονται με μονή γραμμή αν η πληροφορία προέρχεται από τη βιβλιογραφία και με διπλή γραμμή αν προέρχεται από τους συγγραφείς.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Υποτάξη CARIDEA

Οικογένεια Pandalidae: Από τις πιο ενδιαφέρουσες οικογένειες όσο αφορά την εμπορική τους αξία, μετά από την οικογένεια Penaeidae. Περιλαβαίνει 8 γένη με είδη εμπορεύσιμα.

Plesionika narval (Febricius, 1787)

Είδος γνωστό περισσότερο με το κοινό όνομα Ριγωτή ξιφογαρίδα. Η διανομή του στο Αιγαίο δίνεται στην εικόνα 1A. Είχε βρεθεί νότια της Ρόδου και της Χάλκης (THESSALOU - LEGAKI et al., 1989) και ανοιχτά της Αλεξανδρούπολης (DRENSKY, 1951) σε βάθη 80-200m. Πρόσφατα βρέθηκε ανοιχτά του Ηρακλείου Κρήτης, σε ίλινδες υπόστρωμα, σε βάθη 40-160m.

Διαμονή: Ατλαντικός-Μεσόγειος και Δυτικός Ινδικός-Ερυθρά Θάλασσα (HOLTHUIS, 1987 κλπ).

Ενδιάτημα: Σε βυθούς ίλινδους άμμου, ίλυος και βραχώδεις της ηπειρωτικής κοιταφέρειας. Επίσης σε στηλές. Από 10 μέχρι 910m, αλλά συνήθως 200-400m (CROSNIER & FOREST, 1973; HOLTHUIS, 1980, 1987).

Άλεια: Μέγιστο μήκος (χωρίς το αστίδιο) 9,5cm. Ωστοκία το Μάρτιο. Άλεινται με δίχτυα βυθού, δράγες, κιούροτους. Συχνά εμφανίζεται στις αγορές της Ισπανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Αλγερίας και Μαρόκου.

Οικογένεια Solenoceridae: Περιλαμβάνει 5 γένη με οικονομικό ενδιαφέρον. Το γένος *Solenocera* περιλαμβάνει 10 είδη εμπορεύσιμα.

***Solenocera membranacea* (Risso, 1816)**

Είδος γνωστό ως **Λασπογαρίδα** με αρκετά ευρεία διανομή στο Αιγαίο (εικ. 1B). Είχε βρεθεί ΝΑ της Πελοπονήσου (STEINDACHNER, 1891), στον Κορινθιακό (KASPIRIS, 1990), τον Ευβοϊκό (KOUKOURAS, 1972-73; KOUKOURAS & KATTOULAS, 1974) και στον κόλπο της Σμύρνης (OZEL 1986). Στην εικόνα 1B δίνονται πολυάριθμες άλλες περιοχές ανεύρεσής του από τους συγγραφείς, τόσο στο Βόρειο όσο και στο Νότιο Αιγαίο, σε ίλυώδεις βυθούς και βάθη μεταξύ 20 και 400m.

Διανομή: Ανατολικός Ατλαντικός και Μεσόγειος (HOLTHUIS, 1980 κ.α.).

Ενδιαίτημα: Σε ίλυώδεις βυθούς, μεταξύ 20 και 700m, συνήθως ώμως στα 50-450m (HOLTHUIS, 1987 κ.α.).

Άλεια: Μέγιστο ολικό μήκος 12cm, συνήθως 8-10cm. Αλιεύεται σε μεγαλύτερες ποσότητες και μικρότερα βάθη κατά τη διάρκεια της νίχτας, μαζί με το *P. longirostris*, με χρήση διχτυών βυθού (τράπες). Συχνή εμφάνιση στις ιχθυαγορές της Ισπανίας, Γαλλίας, Ιταλίας και Μαρόκου (HOLTHUIS, 1987).

Οικογένεια Aristeidae: Περιλαμβάνει 3 γένη με εμπορικό ενδιαφέρον, με είδη που ζουν σε μεγάλο βάθος. Πρόσκειται για τα γένη *Aristaeomorpha*, *Artisteus* και *Plesiopenaeus*.

***Aristaeomorpha foliacea* (Risso, 1827)**

Γνωστό με το όνομα **Κόκκινη γαρίδα**. Η γνωστή διανομή του στο Αιγαίο δίνεται στην εικόνα 1Γ. Είχε νότια και ΝΑ της Πελοπονήσου (STEPHENSON, 1923), στον Σαρωνικό (BELLOC, 1948) και στο Β. Ευβοϊκό (KOUKOURAS & KATTOULAS, 1974). Αρκετές νέες καταγραφές του, τόσο στο Βόρειο όσο και στο Νότιο Αιγαίο, δίνονται στην εικόνα 1Γ. Αρκετές νέες καταγραφές του, τόσο στο Βόρειο όσο και στο Νότιο Αιγαίο, δίνονται στην εικόνα 1Γ. Σε όλες τις περιπτώσεις, ο βυθός ήταν ίλυώδης και τα βάθη μεταξύ 200 και 600m.

Διανομή: Με βεβαιότητα, στον Ατλαντικό και Μεσόγειο (HOLTHUIS, 1987).

Ενδιαίτημα: Παραβενθικό, σε ίλυώδη υποστρώματα και βάθη μεταξύ 120 και 1300m, αν και συνήθως βρίσκεται μέχρι τα 700m. (HOLTHUIS, 1987).

Άλεια: Μέγιστο ολικό μήκος: θηλυκό 22,5cm, αρσενικό 17cm. Συνήθως: θηλυκό 17-20cm, αρσενικό 13-14cm. Διμορφισμός φύλων. Αλιεύεται με τράπες βαθιάς θάλασσας, μεταξύ 250 και 750m. Συχνή εμφάνιση στις ιχθυαγορές της Ισπανίας, Μαρόκου, Αλγερίας, Γαλλίας, Ιταλίας και Ισραήλ.

***Aristeus antennatus* (Risso, 1816)**

Γνωστό ως **Γαλαζοκόκκινη γαρίδα**. Στο Αιγαίο είχε βρεθεί στον Σαρωνικό (BELLOC, 1948) και στο Βόρειο Ευβοϊκό (KOUKOURAS & KATTOULAS 1974). Πρόσφατα βρέθηκε ΒΑ της Χερσονήσου του Αθω, νότια της Σαντορίνης και βρέθηκε του Ηρακλείου Κρήτης (Εικ. 1Δ), σε βάθη 200 μέχρι 800m, σε ίλυώδεις βυθούς.

Διανομή: Ανατολικός Ατλαντικός και Μεσόγειος (HOLTHUIS, 1978).

Ενδιαίτημα: Παραβενθικό, σε ίλυώδη υποστρώματα και βάθη από 200 μέχρι 1440m άλλα συνήθως μεταξύ 200 και 250m. Τη νύχτα οι πληθυσμοί μετακινούνται μέχρι βάθος 150m, ενώ την ημέρα σε βάθη >800m.

Άλεια: Μέγιστο ολικό μήκος 22cm, συνήθως από 10 μέχρι 18cm. Ωρίμανση το καλοκαίρι. Εξαιρετικής γεύσης. Αλιεύεται με τράπες βαθιάς θάλασσας. Συχνή εμφάνιση στις ιχθυαγορές Ισπανίας, Μαρόκου, Αλγερίας, Γαλλίας και Ιταλίας (HOLTHUIS, 1978).

Οικογένεια Penaeidae: 11 γένη με πολλά είδη το καθένα, όλα οικονομικού ενδιαφέροντος.

***Parapenaeus longirostris* (Lucas, 1846)**

Γνωστό ως **Κόκκινη γαρίδα** και **Γάμπαρη**, αλιεύομένο εντατικά στο Αιγαίο. Διάφορες περιοχές αλίευσής του στο Αιγαίο δίνονται στην εικόνα 1Ε.

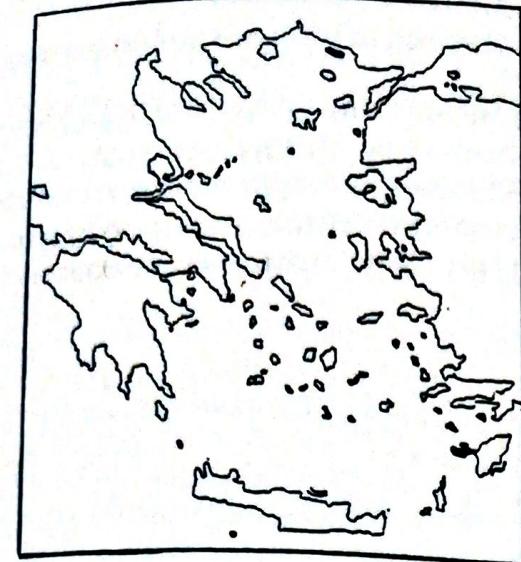
Διανομή: Ατλαντικός και Μεσόγειος.

Ενδιαίτημα: Βενθικό σε ίλυώδη και αμφοτελών ιλυώδη υποστρώματα και βάθη 20 μέχρι 700 m (τα ηλικιωμένα), συμβατικός όμως από τα 70 μέχρι τα 400m.

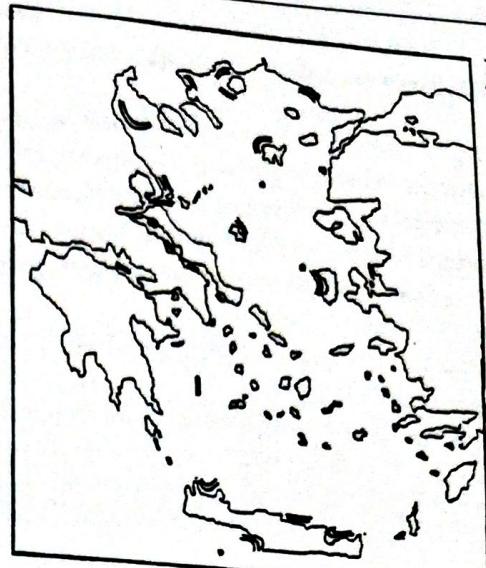
Άλεια: Μέγιστο ολικό μήκος θηλυκού, 19cm, αρσενικού, 16cm. Συνήθως: θηλυκό, 12-16cm, αρσενικό, 8-14cm. Αλιεύεται κυρίως με τράπες. Μεγάλου οικονομικού ενδιαφέροντος.

***Penaeus kerathurus* (Forskal, 1775)**

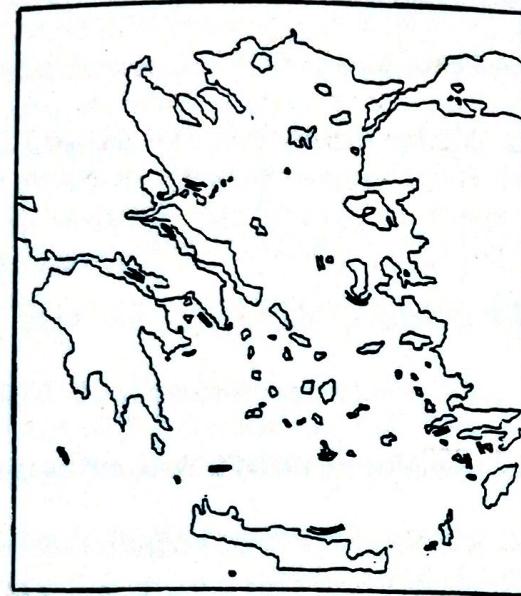
Γνωστό ως **Μαύρη γαρίδα**, αλιεύομένο εντατικά στο Αιγαίο. Διάφορες περιοχές αλίευσής του στο Αιγαίο δίνονται στην εικόνα 1Ζ.

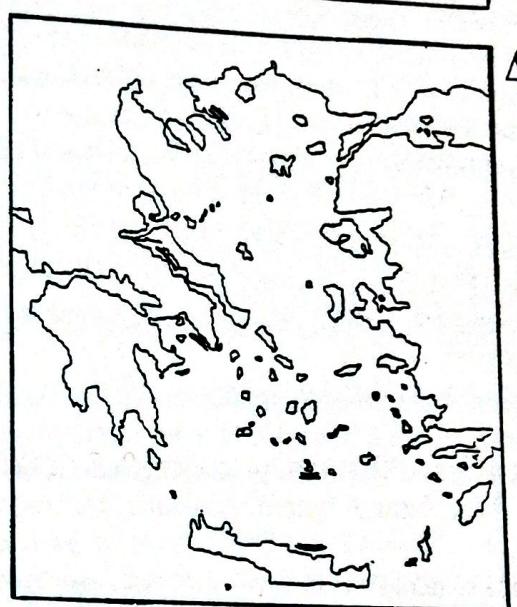
Α

Β

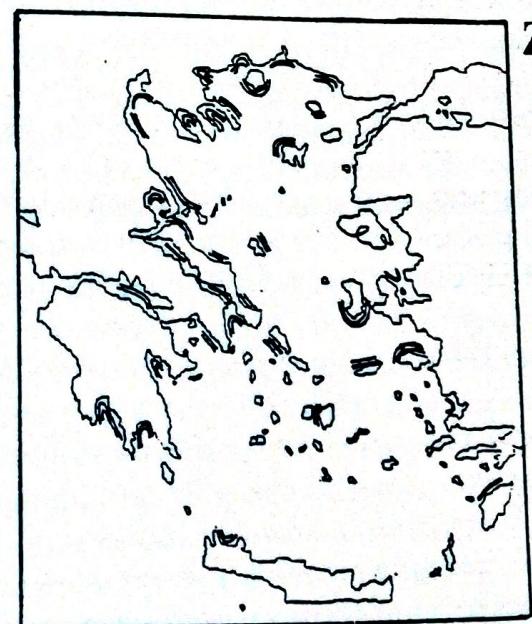
Γ

Δ

Ε

Ζ

Εικόνα 1: Διανομή των εμπορικών γαρίδων στο Αιγαίο, σύμφωνα με τη βιβλιογραφία (-) και τους συγχραφείς (=).
 Α, *Plesionika narval* Β, *Solenocera membranacea* Γ, *Aristaeomorpha foliacea* Δ, *Aristeus antennatus* Ε, *Parapenaeus longirostris* και Ζ, *Penaeus kerathurus*.

Διαμονή: Αναπολυκός Ατλαντικός και Μεσόγειος (HOLTHUIS, 1980).

Ενδιαίτημα: Βενθικό, σε αμμούλωδη υπόστρωμα όχι μόνο της θάλασσας αλλά και των υφαλμυρών νερών, σε βάθη από 5 μέχρι 90m (συνήθως 5-40m).
Αλιεία: Μέγιστο ολυκό μήκος: Θηλυκό, 22,5cm, αρσενικό 18cm. Μέσο μήκος: Θηλυκό, 13-17cm, αρσενικό, 8-14cm.

Αναπαράγεται στην αρχή του χρόνου. Εξαιρετικής γεύσης. Αλίευση με τρόπες, γρύπους, κιουστους.
Από την παρουσίαση των παραπάνω δεδομένων φαίνεται πολύ πιθανή η ύπαρξη σπηλαντικών αποθεμάτων των τεσσάρων πρώτων ειδών γαρίδων, που σήμερα δεν είναι εκμεταλλεύσιμα εξαιτίας (a) της μη χρήσης κατάλληλης εξοπλισμένων τραπών για αλίευση σε μεγάλα βάθη και (b) της μη καλής γνώσης των ενδιατημάτων και των μετακινήσεων των ειδών αυτών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ADENSAMER, T. (1898): Decapoden gesammelt. auf S.M. Schiff "Pola" in den Jahren 1890-1894. Berichte der Commission für Erforschung des oestlichen Mittelmeeres. XXII. Zoologische Ergebnisse. XI.-Denkschr. Akad. Wiss. Wien, 65: 597-628.
- BELLOC, G. (1948): Inventory of fishery resources of Greek waters. Crustacea A. -pp. 71-73 (DİEÖÄNÄÖÇİ YİÇ).
- CROSNIER, A. & FOREST, J. (1973): Faune Tropicale XIX. Les crevettes profondes de l'Atlantique oriental tropical.-O.R.S.T.O.M., Paris, 409p.
- DRENSKY, P. (1951): Ueber Entomostraca und Malacostraca (Cr.) aus dem Agaeischen Meer. - Annl. Univ. Sofia, Ser. biol., 46 (3):235-250.
- HOLTHUIS, L.B. (1980): FAO species catalogue. Shrimps and prawns of the World. An annotated catalogue of species of interest to fisheries. - FAO Fisheries Synopsis, 1 (125): 271 p.
- HOLTHUIS, L.B. (1987): Crevettes, Homards, Langoustines, Langoustes et Cigales; Vrais Crabes: 189-267. -In: FISCHER, W. & BAUCHOT, M.-L. & SCHNEIDER, M. [Eds.]: Fiches FAO d' identification des especes pour les besoins de la peche (Revision 1). -Mediterranee et Mer Noire. Zone de peche 37. Volume 1. Vegetaux et Invertebres. - Publication preparee par la FAO, resultat d'un accord entre la FAO et la commission des communautés Européennes (Project GCP/INT/422/EEC) financee conjointement par ces deux organisations. -Rome FAO, 1:760p.
- KASPIRIS, P. (1990): Deep-water Crustacea (Decapoda, Natantia) from the Korinthiakos Gulf, Greece. - Ann. Musei Goulandris, 8: 263-267.
- KOUKOURAS, A. (1972/1973): Contribution to the study of the decapod Crustacea of Greece. -Hellenic Oceanol. Limnol., 11:745-770.
- KOUKOURAS, A. & KATTOULAS, M. (1974): Benthic fauna of the Evvoia coast and Evvoia Gulf. III. Natantia (Crustacea: Decapoda). Sci. Ann. Fac. Phys. Mathem. Univ. Thessaloniki, 14:369-382.
- KOUKOURAS, A., DOUNAS, K., TURKAY, M. & VOULTSIADOU-KOUKOURA, E. (1992): Decapod crustacean fauna of the Aegean Sea. New information, check list, affinities. -Senckenbergiana marit., 22 (3/6):217-244.
- DEZEL, I. (1986): The meroplankton of Izmir Bay: The Macrura Reptantia (Decapoda: Crustacea) larvae. -Biol. Gallo-Hellenica, 12: 13.
- STEINDACHNER, F. (1891): Voraeufiger Bericht ueber die zoologischen Arbeiten im Sommer 1891. Veroeffentlichungen der Commission fuer Erforschung des oestlichen Mittelmeeres. -Sitz. Ber. Akad. Wiss. Wien, 100:435-447.
- TEPHENSEN, K. (1923): Decapoda - Macrura excluding Sergestidae. -Rep. Dan. Oceanogr. Exped. Mediterr., 2(3):1-85.
- HESSALOU-LEGAKI, M., FRANTZIS, A., NASSIOKAS, K. & HATZINIKOLAOU, S. (1989): Depth zonation in a *Parapandalus arval* (Crustacea, Decapoda, pandalidae) population from Rhodos Island, Greece. -Estuar. Coast. Shelf Sci. (29): 273-284.